

Dato:
Kontor: Visum, Udsendelser
og Humanitære Sager
J.nr.: 2008/4111-377
Sagsbeh.: ALU

Besvarelse af spørgsmål nr. 3 stillet af Folketingets udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 8. oktober 2008 (Alm. Del).

Spørgsmål:

"Ministeren bedes forholde sig til, hvorvidt der er brug for en evaluering af ændringerne, eftersom der er set flere sager, hvor mennesker ikke kan få besøg af venner og familie, fordi reglerne er strammet - vel at mærke mennesker, som ikke udgør en såkaldt "asylrisiko"."

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL)

Svar:

Ifølge udlændingelovens § 3 a skal alle udlændinge, der ikke er fritaget for visum i medfør af udlændingelovens § 3, jf. § 39, stk. 2, have visum for indrejse og ophold her i landet.

De lande, hvis statsborgere er visumpligtige til Schengenområdet, er i dansk visumpraksis inddelt i tre landegrupper – en asyllandegruppe, en immigrationslandegruppe og en turistlandegruppe – der spiller en væsentlig rolle i forhold til vurderingen af, om der kan meddeles visum. Inddelingen er foretaget på baggrund af en generel vurdering af graden af risiko for, at ansøgere fra de pågældende lande vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Schengenområdet og er bl.a. baseret på antallet af registrerede asylansøgere og antallet af registrerede ansøgninger om familiesammenføring fra de enkelte lande

Efter praksis – som beskrevet i ministeriets seneste visumpraksisnotat af 31. marts 2008 (jf. folketingsår 2007-2008, 2. samling, UUI Alm. Del, bilag 81) – meddeles der som udgangspunkt i forhold til statsborgere fra lande, der befinder sig i den såkaldte asyllandegruppe, visum til en ægtefælle, en fast samlever, forældre og mindreårige børn til en her i landet fastboende person.

For så vidt angår statsborgere fra lande, der befinder sig i den såkaldte immigrationslandegruppe, meddeles der som udgangspunkt Schengenvisum til en ægtefælle, en fast samlever, en kæreste eller forlovet, børn, forældre og søskende og disses ægtefæller til en her i landet fastboende person. Herudover kan der meddeles visum til mindreårige niecer og nevøer samt børnebørn, der ønsker at rejse alene – uden ledsagelse af en af eller begge deres forældre eller anden voksen person – til Danmark med henblik på ferieophold. Endelig meddeles Schengenvisum til nære bekendte til tidligere danske udstationerede, sponsorbørn og ansøgere, der skal ledsage et ældre svagt familiemedlem.

For statsborgere fra lande, der er omfattet af begge landegrupper, gælder det, at der derudover kun meddeles visum, hvis der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder hos ansøgeren eller den herboende reference. Helt ekstraordinære omstændigheder kan efter en konkret vurdering eksempelvis være livstruende sygdom eller ønske om deltagelse i et nærtstående familiemedlems begravelse.

For statsborgere fra lande placeret i turistlandegruppen gælder det, at der som udgangspunkt gives Schengenvisum til rene turistbesøg – også selv om visumansøgeren ikke har en herboende reference.

Inndelingen i landegrupperne har alene vejledende karakter. Der kan således altid efter en konkret vurdering af ansøgers forhold og formålet med opholdet her i landet meddeles visum – uanset at den pågældende ansøger ikke er omfattet af den persongruppe, der i henhold til landegruppeinddelingen som udgangspunkt kan meddeles visum.

Ministeriets visumpraksisnotat tager kun sigte på behandlingen af sager, der kræver nærmere vurdering af udlændingemyndighederne i Danmark, når der træffes afgørelse om visum. De danske repræsentationer i udlandet er derimod ikke bundet af dette notat, når de skal vurdere, om der kan meddeles visum umiddelbart (bona fide) på repræsentationen i udlandet.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 1, er der sket en stigning i antallet af meddelte visa siden lovændringen i 2004. Jeg finder på baggrund af de oplyste tal derfor ikke, at der er et behov for en evaluering af den nuværende praksis for meddelelse af visum med henblik på besøg hos familie og venner her i landet.

Jeg kan dog oplyse, at uanset, at tallene viser, at der er sket en stigning i antallet af meddelte visa siden lovændringen i 2004, er Integrationsministeriet sammen med en række erhvervsrepræsentanter og turistbranchen i færd med at undersøge, om den eksisterende landegruppeinddeling bør opretholdes, eller om man med fordel kan erstatte landegruppeinddelingen med en anden systematik, hvorved visumpraksis – særligt for så vidt angår turister – gøres mindre restriktiv, uden at det samtidig betyder en øget risiko for illegal immigration.